

Ohlédnutí za oslavou Mezinárodního dne rodiny

U příležitosti Mezinárodního dne rodiny (15. 5. 2014) rodiny z Proseče a blízkého okolí strávily společný čas různými aktivitami. V pondělí 19. 5. ve všech třídách naší školy proběhla beseda nad donesenými fotografiemi z rodinných akcí. Děti si společně prohlédly fotografie a v komunitním kruhu pověděly, jak tento den spolu se svými blízkými prožily. Donesené fotografie, s jejichž zveřejněním rodiny souhlasily, si můžete prohlédnout ve fotogalerii s názvem Mezinárodní den rodiny na webových stránkách naší školy.

Paní učitelky ve 3. a 7. třídě, Hana Lacmanová, Hana Mrkosová a Jana Pavlovičová, si s dětmi nejen povídaly, ale děti ke svým fotografiím napsaly krátký komentář svých zážitků v kruhu rodiny. Jedna malá (Eliška Lehká – 3. třída) a jedna velká slečna (Lea Sodomková – 9.A) napsaly ke Dni rodiny básničky.

Na Den rodiny

Eliška Lehká

Rodina je dar,
nejhezčí dar na celém světě.
A není nazmar.
Vše jen spolu zažijeme.

Síla rodiny

Lea Sodomková

Vzpomínám si ještě na ty dny,
kdy v mém pokoji přebýval člověk jediný.
Byla jsem to já a nikdo jiný,
soukromí mi teď občas chybí.

Jednoho dne však rodiče přišli,
že k dalšímu dítěti cestu našli.
Adopce se jim zdá jako dobrý nápad,
vtom mě přepadl panický záchvat.

„O pokoj dělit se s nikým nechci!“
říkám své matce a svému otci.
Vždyť mají mě a to snad stačí,
do očí se mi slzy tlačí.

Chvíli mě nechali přemýšlet,
že bychom mohli jet na výlet.
Na výlet do dětského domova,
kde přebývá ta cizí osoba.

Vím, jak je to pro rodiče důležité,
proto jsem přikývla okamžitě.
Jeli jsme opravdu několik hodin,
nejhorší chvíle, to vám povím.

Po chvíli jsem zahlédla tu budovu,
spoustu dětí v nekonečném davu.
Hned jsme šli za tou paní,
že máme jedno přání.

Požádali si o tu holčičku,
co měla ve vlasech pentličku.
Měla krásné blond vlasy,
růžové tváře a dlouhé řasy.

Oči modré jako dvě studánky,
na hlavě měla dva dlouhé copánky.
Pak jsem jen zahlédla zářící oči rodičů,
jak drží v ruce úřední papíry k podpisům.

Nevěnovali mi žádnou pozornost,
už teď jsem měla toho dost.
Neustále jsem slyšela její jméno,
pro mě to nebylo nic příjemného.

Bylo jim jedno, jak se cítím,
přijeli domů, už je slyším.
Slyším ten její jemný hlas,
připravit pokoj jsem stihla včas.

Plno nadávek a výčitek jsem v ústech měla,
stísněná jako v trolejbuse jsem se cítila.
Ona byla všechno a já jen vzduch,
nejednou jsem cítila silný puch.

Potom se objevil veliký dým,
zbarvený byl odstínem šedým.
Rychle jsem běžela dolů,
abych byla co nejdříve z domu.

Rodiče ven vyběhli taky,
vzběhli, ale bez Adélky.
Tak jsem vběhla rychle dovnitř,
běžela jsem jako stádo bojovnic.

Uvnitř se nedalo dýchat,
proto jsem musela pospíchat.
Všude to byl samý plamen,
už ji vidím,
spadl mi ze srdce kámen.

Okamžitě jsem ji vzala do náruče,
slyšela jsem, jak strašně pláče.
Běžela jsem rychle ven,
narazila jsem do pár stěn.

Pak jsem jen cítila silné objetí,
bylo to veliké dojetí.
Objala mě malá Adélka,
v očích se mi objevila světélka.

Byly to slzy štěstí,
dala bych si nejraději pěstí.
Pořád jsem na ni žárlila,
lásku k ní jsem šidila.

Je jedno, že není moje vlastní,
ale teď vím, že ke mně patří!

Fotografie s dětskými komentáři

Andrea Tulachová: „ My jsme hráli dostihy. Přijeli k nám bratrance. Bylo to napínavé, ale nakonec jsem to vyhrála já s mamkou. A moc se mi to líbilo.“

Liliana Poslušná: „V neděli odpoledne jsme hráli Člověče, nezlob se. Hráli jsme asi na devadesáticentimetrovém koberci s deseticentimetrovými figurkami. Moc se mi to líbilo. Večer jsme šli spát k babičce. Krásně jsem si to užila.“

Tereza Černecká: „V sobotu jsme celá rodina šli na procházku. Cestou jsme si dali zmrzlinu. A potom jsme si hráli na farním hřišti. Proběhli jsme se s našimi buldočky Bobinou a Bublínkou. Po procházce jsme si dali dort od maminky. Moc se mi to líbilo.“

Filip Skalník: „Večer jsme promítali pohádky se starou promítačkou. V sobotu jsme jeli na představení Pohádkové království, které bylo na zámku v Pardubicích. Moc se mi to líbilo.“

Nina Sodomková: „O víkendu jsme oslavovali bratrovy narozeniny. Udělali jsme dort ve tvaru lodě. Babička ale taky přinesla dort, a tak jsme měli dva. Po oslavě jsme jako všechny víkendy zase uklízeli. Škoda, taťulda tam nebyl. Co se dá dělat?! Zpátky ke Dnu rodiny. Moc se mi to líbilo a myslím, že ostatním taky. Myslím si, že rodina je to nejhlavnější, co k životu potřebujeme, no ne snad? Rodina se nedá nahradit. Neříkám pravdu? Rodinu si musíme užívat a pomáhat si. Bez pomoci a lásky to není rodina. Málem bych zapoměla, o Dnu rodiny jsme hráli karty a chtěli jsme udělat fotku. Jenže bratr je neumí hrát, tak se urazil. To je u Jozífka normální. Já nevím, ale mně se někdy zdá, že to není můj bratr. Když pořád brečí a řve, i na Den rodiny. Hrůza! No ne? Snad to v jiných rodinách mají lepší než my. ☺ Tento den ale jinak byl skvělý!“

Tereza Matějková: „V sobotu k nám přijeli babička a děda. Přinesli nám dobroty, pobesedovali jsme a když odjeli, taťku napadlo, že bychom mohli jet do Litomyšle na bazén. Ale bylo už pozdě. V neděli jsme tedy jeli do bazénu, vyřádila jsem se na tobogánu. Moc se mi to líbilo.“

Pepa Kvapil: „ V neděli jsme jeli do bazénu v Litomyšli. V sobotu jsme byli doma a skládali jsme puzzle. Hodně se nám to líbilo.“

Šimon Lustyk: „Byli jsme v Legolandu. Fotili jsme se před Big Benem.“

Lukáš Hledík: „Dne 17. května, když přšelo, jsme se dost nudili. V televizi nic nedávali, proto nás napadlo, že si zahrajeme karty. Tak jsme se do toho zabrali, že jsme u toho vydrželi skoro 2 hodiny. Potom, co přestalo pršet, jsme se šli projít ven. Byl to zase jeden z pěkně strávených víkendů.“

Josef Macháček: „V neděli 18.5. jsme já a moje rodina jeli na výlet na rozhlednu Terežka. Rozhledna

Terežka je na Pasekách. Moc se mi tam líbilo.“

Jakub Vanžura: „Dne 17. května se u nás konala oslava babiččiných 70. narozenin. Všichni jsme se sešli u nás v Proseči ve 14 hodin. Nejdříve jsme všichni babičce pogratalovali a pak jsme slavili, povídali si, sledovali hokej ... Po asi 4 hodinách jsme se společně vyfotili. Potom už všichni postupně odjeli a na nás zůstalo jenom uklízení. Potom už jsme jenom odpočívali po náročném odpoledni.“

Veronika Bukáčková: „Dne 8. května jsme se rozhodli, že pojedeme na výlet do Šilinkova dolu v Kutříně. Vyrazili jsme asi v 11:00 hodin. Do Kutřína jsme dojeli autem, poté jsme pokračovali pěšky. Šli jsme se projít k řece, pak jsme si pohráli se psy, kteří jeli s námi. Odpoledne jsme si sedli v restauraci, dali jsme si oběd a vyrazili jsme zpátky. Byl to krásný den a moc se nám tam líbilo.“

Veronika Zachová: „V sobotu 17. 5. 2014 jsme oslavovali bratránkovy 3. narozeniny. Byli tam strejda, teta, Jaromír a Standa Pytlíkovi, babička s dědou, mamka, taťka, bratr, já, Zdenička, Milan, Milánek a Honzík. Bratránek dostal nádherný dort ve tvaru sumce a spoustu jiných dárků.“

